

Abonamentele

Pentru Sibiu:
 Anual 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
 Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:
 Anual 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:
 Anual 19 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumerează și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 11 August st. v.

Elita concetățenilor noștri sași se află
 în Sibiu, adunată aici din toată țeara, ca
 să serbeze centenarul al șeptelea al așe-
 primelor colonii germane în văile
 pășilor.

N'au venit aceste colonii, ca să cu-
 scască pământul, ci ca să-l cultiveze, să
 gătească la iveală comorile ascunse în el,
 să apere de năvălirile barbare și cu arma
 să înțeleaptă chibzuire, și să pună aici,
 în mijlocul unei lumi sălbătice prin lupte
 sălbatice, temelile unei vieți mai omenesci.

Astăzi urmașii colonilor de odinioară
 trăiesc în patria, care acum veche le
 este ca să-și dea seamă despre munca
 și viața de șapte sute de ani și să des-
 cure cu mândrie bogățiile lor, să-și arete
 drepturile de vrednicie.

Căci mari sunt vredniciile unui ele-
 ment, care timp de șapte sute de ani a
 trăit în nisce împregiurări atât
 grele ca Sașii, să trăiască și să răs-
 căde înainte.

Rupți din trupul unui popor mare și
 trimiși spre dezvoltare, aruncați departe în
 mijlocul altor popoare ce se sfășiau unele
 de altele, ei nu numai și-au păstrat in-
 dividualitatea lor națională, ci au ținut
 la distanță pas cu națiunea, din care fac parte,
 și ridicat dimpreună cu ea: întocmai ca
 în țara noastră, în ziua sosirii lor în Carpați,
 au fost și astăzi cea mai cultă parte a
 poporului ungar.

Ei pot să serbeze, căci au cu ce să
 sărbătorească în ziua de sărbătoare.

Și noi oare, putem noi să stăm ca
 privitori indiferenți față cu aceste
 fapte?

Sunt șapte sute de ani de când trăim
 în țara noastră și ne luptăm cu dînșii, ne luptăm
 cu ei, căci lupta e partea a tot ceea
 ce este și viața întregă o luptă este, pe
 care numai moartea o curmă. Două fire
 diferite s'au răsarite din aceeași sămânță se
 dezvoltă în creșterea lor unul cu altul: cum
 o plantă oare se stee omul cu nesăcatele
 rădăcini alături cu alt om, cum două
 surori pornite din două deosebire isvoare
 se dezvoltă pe aceeași bucată de pământ
 fără ca să se lupte?!

Am stat șapte sute de ani împreună,
 și ne luptăm firească.

Dar am luptat cu oameni vrednici!
 Ori unde privim, pretutindenea cul-
 turii Carpaților, văile lor și șesul dela
 ele lor sunt cuprinse de Români, și
 ori o adâncă îndoioșare ne cuprinde,
 vedem ticăloșia, la care l-au adus
 războaiele și asupririle seculare
 și atât de binecuvântat neam de
 noi. Dar inima ni se deschide ear,
 și ne apropiem de pământul, asupra
 căruia nu cu Maghiarii, nici cu Rutenii,
 nici cu Sârbii, ci cu Sașii ne-am luptat.
 Aici a simțit Românul, că pierde, dacă
 se ridică, și s'a ridicat, că pierde, dacă
 se luminează, și s'a însetat de lumină:
 și a luptat cu un element civilizat s'a reci-

vilisat și Românul barbarizat prin atâtea
 lupte cu popoare barbare.

Aici, între Sași, s'au pus temelile
 culturii noastre, de aici a pornit curentul
 renascerei noastre naționale, aici se află
 cea mai înaintată parte a poporului ro-
 mân, aici e astăzi centrul de cultură
 al Românilor din țările supuse coroanei
 ungare.

Așa este!

Păstrându-ne și noi neatinsă indivi-
 dualitatea națională, ne-am ridicat din noi
 înșine, pentru-că numai astfel puteam să
 ne susținem.

Și nu atât ne-am fi ridicat, dacă nu
 Sașii ar fi stat față în față cu noi.

Această mărturisire e partea, cu care
 contribuim și noi la mărirea țării de săr-
 bătoare.

Cu legitimă mândrie și cu inimă lini-
 ștită pot concetățenii noștri sași să arete
 asupra deosebirii dintre Români de pe
 fostul pământ regiune și cei din fostele co-
 mitate, cu mândrie, pentru-că pot frații
 lor veniți din depărtate țări să se fâlească
 cu această deosebire, cu inima liniștită,
 pentru-că din ea isvorește speranța păcii
 atât de binefăcătoare.

Ne-am luptat timp de șapte veacuri,
 fiindcă erau deosebire interesele noastre,
 eram departe unii de alții în cultură, ne-am
 luptat, fiindcă nu puteam să ne înțelegem
 și să ne unim în lucrarea pacinică: cul-
 tura ne va apropia și din țară în țară, tot
 mai mult se va lărgi terenul comun, pe
 care ne putem întâlni, tot mai numeroase
 și mai hotărâtoare vor fi interesele noastre
 omenesci în deosebire de cele naționale,
 tot mai mare va crește capitalul de idei,
 asupra căror ne unim din țară în țară, tot
 mai puțin ne vom fi străini unii altora,
 întăriți și unii și alții prin cultură, tot
 mai puțin ne vom teme unii de alții.

Ne-a fost dat să viețuim și să creștem
 pe aceeași bucată de pământ. Aceasta
 e soarta noastră, care nu se mai poate
 schimba. Șapte sute de ani am trăit lup-
 tând: dat să ne fie a trăi suta a opta
 emulând în lucrarea roditoare și să pro-
 pagăm acest spirit de emulare în patria
 noastră mult încercată, și astăzi un cui-
 bar de vrajbă.

Turburările din Cluj.

Turcul te bate, Turcul te judecă!

Studentii maghiari dela universitatea
 din Cluj s'au ridicat asupra colegilor lor
 români, asupra profesorului lor de limba
 română, asupra întregii inteligențe române:
 ei au spart uși și ferestri, au băgat spaima
 în femei și copii, au lăsat pe colegii lor
 să treacă printre furcile caudine, au în-
 sultat la o petrecere de vară pe femeile
 române, au cântat în aușul tuturor cele
 mai scârnavă versuri la adresa concetățe-
 nilor lor români.

Întreaga lume cultă s'a scandalizat
 și a rămas uimită față cu barbaria tine-
 rimei maghiare universitare dela Cluj, vii-
 toarea clasă cultă a unui popor ce se
 pretinde menită a civiliza Orientul.

Și care a fost purtarea noastră față
 cu această barbarie.

A fost purtarea unui element de
 ordine.

Clujul este un oraș așezat la poalele
 munților apuseni, încungiuat din toate
 părțile de sate românești: dacă am fi fost
 și noi tot Maghiari, n'ar fi fost oare cu
 puțință să-i surprindem și noi pe vitejii
 demonstrații, cum ei ne-au surprins pe noi
 și să-și trecem și noi prin furcile caudine,
 cum ne-au trecut ei pe noi?!

N'am făcut-o aceasta.

Am fost provocați în cel mai mișe-
 lesce mod, și nu ne-am pierdut răbdarea,
 ci ne-am dus noi înșine la autoritățile
 publice, ca să le vestim despre fierberea
 ce se produsese în popor, ca să iee măsuri
 pentru asigurarea ordinii publice. Și
 dovadă, că era trebuință de asemenea măsuri,
 e că peste câte-va zile, văzând, că
 noi nu primim lupta, concetățenii noștri
 maghiari, cei meniți a ne civiliza pe noi
 s'au batjocorit ei între dînșii, și-au frânt
 fălcile, s'au chiorit, și-au spart capetele,
 s'au chiorit ca vai de ei!

Ei bine! urmările care sînt?

Tot noi hoțul de păgubaș!

Profesorul Silași e suspendat și tras
 în cercetare disciplinară, pentru-că a fost
 insultat.

Membrii societății „Iulia“ sînt trași
 în cercetare disciplinară, pentru-că au fost
 insultați.

Ear acelora, care au năvălit mișe-
 lesce asupra pacinicilor comeseni, au spart
 uși și ferestri, au insultat femei, au bat-
 jocorit neamul nostru, acelora li se iartă
 pedeapsa, ridicolă și aceasta în compara-
 țione cu faptele săvârșite de dînșii.

E vorba, ca noi Români să simțim,
 că n'avem nici o trecere în țara noastră,
 că putem să fim batjocoriți, fără ca să
 avem dreptul la satisfacțiune, că nu ne
 rămâne decât din două una: ori să re-
 nunțăm de a trăi ca Români ori să pur-
 tăm cu răbdare hula și ocară în țara noastră.

Acesta și nu altul este, acesta și nu
 altul poate să fie înțelesul hotărârii luate
 de înaltul guvern.

Sîntem declarați de proscrisi pentru
 ca să ajungem a striga „Lasciate ogni spe-
 ranza!“ și să intrăm frânți din noi înșine
 în curentul de maghiarizare.

Nu ne frângem însă, căci vinjoasă e
 odrasla, pe care a sădit-o Traian în Car-
 pați; ea se încovoie, dar nu se frânge.

Kerek ez a zsemle,
 Tedd vad oláh zsebre,
 Dugd be vele szádat
 S tiszteld a hazánkat:
 O te bűdös boeskor!

Kerek ez a világ,
 Sok helyt nyilik virág,
 Oláhnak csak egy a:
 Bitofa fa virágja.
 O te bűdös boeskor!

Kerek ez az ország:
 Tiszta magyar ország:
 Ki ellene bődül,
 Kergesd ki e földröl,
 Azt a bűdös boeskort,

(Rotundă-i frazela aceasta,
 Pune-o Românilor sălbatic în busunar,
 Astupă-ți gura cu ea
 Și cinstesc patria noastră:
 O tu opincă puturoasă!)

Rotundă e lumea aceasta;
 În multe părți crește flori;
 Pentru Români nu e decât una:
 Floarea furcilor:
 O tu opincă puturoasă!

Rotundă-i țara aceasta,
 Țară curat maghiară,
 Cel ce urlă contră-i
 Gonesce-l de pe acest pământ,
 Pe acea opincă puturoasă!*)

*) Le cerem scuze cetitorilor noștri pentru-că le comu-
 nicăm în limba noastră moșicească acest specimen de

Aceste versuri au fost publicate de
 noi în numărul dela 6/18 Maiu, ca unele,
 pe care le-au cântat demonstrații maghiari
 în aușul tuturor celor ce se adunaseră la
 petrecerea de vară a Românilor.

Am ris atunci de ele, ca de o tristă
 și ridicolă manifestare a spiritului dușmă-
 nesc și barbar, de care tot mai sînt cu-
 prinse unele dintre straturile națiunii ma-
 ghiare.

Acum însă nu mai rîdem.

Dacă nu-i este rușine națiunii ma-
 ghiare de asemenea manifestări, ivite chiar
 în Cluj, centrul lor de cultură în Ardeal,
 dacă guvernul Ungariei, chiar atunci, când
 dispune cercetări disciplinare contra celor
 insultați, trece la ordinea țării preste in-
 sulta grosolană ce i se face unui întreg
 popor, atunci trebuie să ne întrebăm: mai
 este ori nu o societate civilizată aceea, în
 care trăim? mai sînt ori nu normale stă-
 rile, în care ne aflăm?!

Stăruim să se constate, dacă aceste
 versuri au fost ori nu cântate în aușul
 tuturor, să fie pedepsiți cei ce le-au cântat,
 dacă cântate au fost, ori să fim pedepsiți
 noi, dacă nu au fost cântate, pentru in-
 sulta ce i-am adus poporului maghiar,
 când l-am publicat și am susținut că ti-
 nerimea maghiară din Cluj le-a cântat în
 public.

Țara aceasta, în care trăim cu toții,
 are trebuință de pace și ordine, ca să poată
 eși din barbaria, în care se află, și cine
 vrea pace, acela trebuie să facă dreptate:
 cerem și noi dreptatea, pentru ca să nu se
 nutrească în noi nenorocita dispozițiune de
 a ni-o face noi înșine.

Revistă politică.

Sibiu, 11 August st. v.

„Pester Lloyd“ constată în primul
 seu articol că o mare parte dintre insur-
 genții crivosciani, ubliani, proboriani etc.
 s'au întors la căminele lor. Din depuși-
 ționile acestora, ține țiarul din Pesta, re-
 sultă că pe lângă agitatorii panslavisti au
 lucrat și agitatorii englezi la izbucnirea
 rescoalei. Această împregiurare îl face pe
 „Pester Lloyd“ să reîmprospeteze intrigile
 jucate de Englitera în peninsula balcanică
 contra politicii austro-ungare și arată că
 decâte-ori a fost vorba de întinderea co-
 merciului austro-ungar și de juncțiunea
 căilor ferate cu peninsula balcanică, Aus-
 tro-Ungaria totdeauna a aflat în drumul
 său o mulțime de pedeci drept rezultat al
 influențelor și intrigilor englezesci la Con-
 stantinopol. „Această experiență“, termină
 „Pester Lloyd“, sau mai bine țis această
 reîmprospătare a unei vechi experiențe spe-
 ram că va fi hotărâtoare în privința ati-
 tudinei noastre față cu Englitera. Noi scim
 că la fiecare pas, ce'l facem în țările bal-
 canice, avem să întimpinăm invidia acestui
 concurent comercial, care nu se sfiesce a
 se folosi nici chiar de mijloacele cele mai
 perfide, ori-cine ne va înțelege dar, dacă
 vom țice: Amic amicilor noștri, dușman
 dușmanilor noștri, și dacă în lupta opi-
 niunilor, care desparte pe Englitera de
 Franța și Germania, nici noi nu ne vom
 da cu simpatiile noastre de partea acelora,
 cari chiar și complimentarea înaintea ban-
 delor de tîlhari au luat-o drept bun mij-
 loc contra noastră“.

cultură universitară. Altfel în interesul răspândirii acestei
 culturi, ca buni patrioți, rugăm pe colegii noștri dela „Gaz-
 zette de Roumanie“, „Indépendance Roumaine“ și „Revista
 Lumii Latine“ să o traducă în franțuzesc, ear pe cei dela
 „Frăția Română — Italiană“ să o răspândească în limba
 italiană. Redacțiunea.

În privința genezei turburărilor din Croația diarului „Nemzet“ i se comunică din Agram următoarele: Cu ocaziunea călătoriei prin granița militară, contele Khuen-Hedervary se opri și la Petrinia, ca să viziteze penitenciarul de acolo. Banul intră în vorbă cu indivizii cari au fost condamnați în urma turburărilor din anul trecut, și din dispozițiunile lor s'a vădut că dînșii nici până astăzi nu știu cine au fost amăgitorii lor. Unul, care după exteriorul lui părea a fi om inteligent, povestî banului următoarele: „Nu știu cum și ce fel, destul că într'o zi veni la mine un om străin, pe care nu l-am vădut nici odată, și-mi dîse: Frate, a sosit timpul, ca să scuturăm jugul maghiar; Maghiarii voiesc să maghiarizeze totul, să nu ne lăsăm. După ce a spus acestea a dispărut.“ Tot astfel au povestit și ceilalți tovarăși. Acum ne putem lesne explica, cine au fost acești indivizi, cari au vorbit în limba croată și cari au făcut poporul să se resoale. Banul a sfătuit pe acești sirmani amăgiți să nu mai dea creștin pe viitor acestor oameni fără de căpătău și cu deosebire atunci când vorbesc de închipuitele planuri ale Maghiarilor, de-oarece Croația este o parte integrantă a statului unguresc și prin urmare acesta n'are interes de a lucra contra Croației sau națiunii croate.

Diarul ultramontan „La Defense“ este informat „că papa Leo XIII are de gând să adreseze guvernului republicii franceze un protest contra legii de divorț, de-oarece aceasta este în contradicție cu taina căsătoriei. Tonul acestui document, ca la toate celelalte documente ale lui Leo XIII, va fi doctrina *par excellence*. Papa va reaminti totodată admonițiunile sale de mainainte față cu legile și decretul, care urmăresc de-a dreptul scopuri contrare bisericești. În Roma se vorbește că Sf. Părinte ar fi dat și instrucțiuni episcopilor francezi în privința aplicării legii de divorț.“

Sub titlu „Italia, Ischl și Varzin“ oficiosul „Dritto“ se ocupă de pozițiunea Italiei față cu Austro-Ungaria și Germania. Numitul diar combate aserțiunile adversarilor cabinetului italian, cari dîc că Italia a rămas izolată de consiliul puterilor. Convenirea împăraților la Ischl a fost o viziune de prieteni, dar din această întâlnire nu se poate deduce o desconsiderare a regelui Italiei, ale cărei relațiuni cu acești doi suverani amici și aliați cu Italia sînt cât se poate de bune. Cu ocaziunea cuvintelor simpatice ale principelui Bismarck pentru Italia atât organele oficioase din Berlin cât și cele din Viena, fără deosebire, au declarat, că relațiunile monarhiilor aliate față cu Italia sînt așezate pe un fundament neschimbăcios. Diarul ia notă despre aceasta, spre a ilustra tactica adversarilor cabinetului italian, cari cu multă satisfacțiune răspândesc sgomotul,

că în Varzin s'au pus la cale lucruri de mare importanță fără nici o privire la Italia.

Cele mai multe din diarele engleze, continuând a se ocupa de relațiunile Engliterei cu Germania, exprimă nemulțumirea lor față cu politica urmată de guvern. „Times“ condamnă atitudinea observată de guvern față cu Germania în afacerea Angra-Pequena și dîce, că Africa este destul de mare pentru întreprinderile pacifice atât ale Germaniei cât și ale Engliterei. Tendințele Germaniei de a-și deschide piețe și a întemeia colonii la țărmul sud-vestic al Africii, nu sînt de natură de a deștepta gelosia Englezilor. În fine „Times“ exprimă încrederea sa, că bunele relațiuni între Germania și Englitera nu vor înceta. „St. James Gazette“ desaproabă cu desăvîrșire politica urmată de cabinetul Gladstone față cu Germania. — „Pall Mall Gazette“ ocupându-se tot de această temă, exprimă speranța că Germania și Englitera nu vor lăsa să se nască din cauza unor diferențe momentane o răceală permanentă. Articolul fundamental al politicii externe engleze este și trebuie să fie: amicitie cu Germania. De-asupra intrării la oficiul de externe trebuie să se graveze cuvintele: „Sine Germania nulla salus“.

Festivitățile săsesci.

(O voce din România.)

Cetim în „Națiunea“ din Bucuresci următoarele:

Liniștitul oraș din apropierea nemijlocită a hotarelor noastre, Sibiuul, prezintă de câteva zile aspectul unei animațiuni neobișnute. Din Brașov și Făgăraș, din Bistrița și Sighișoara, din întregul „Sachsenland“, Sașii s'au adunat, cât s'a putut de mulți, în „orașul lui Hermann“, ca acolo împreună să sărbătorească aniversarea a 700-a a venirii lor în Transilvania.

Mai bine de șapte veacuri sînt, de când un rege al Ungariei a adus primele colonii de Sași — popor, a cărui origine nu e încă nici așezată bine determinată — și le-a așezat la poalele munților, ce despart așezarea noastră de Transilvania, „pentru paza sfintei coroane a Ungariei“. De atunci, Sașii au apărut și nu prea această sfântă coroană, dar s'au infipt bine în teritoriul ce li s'a dat atrăgînd cu timpul și alți coloniști din același neam cu dînșii, și cucerind cu încetul — economicese — una din cele mai frumoase părți ale Transilvaniei. Aniversarea pe care ei o sărbătorează în această săptămână — șapte zile de arîndul, — nu este, așa dară decât o mijlocie a imigrațiunii lor, care a durat mai bine de un veac, odată aproximativă, la care se scie cu siguranță atîta, că mare parte dintre strămoșii Sașilor de astăzi se stabiliseră deja în noua patrie. Cât de mult a trebuit să le fie Sașilor pe plac această nouă patrie, se vede de acolo, că pentru dînsa au uitat cu desăvîrșire pe cea veche, pe care acum istoricii lor trebuie să-și bată capul, ca să o descopere.

Nu se poate înse tăgădui că oaspeții sași, în decurs de șapte veacuri de când sînt în Transilvania, prin străduința lor exemplară, au cultivat pămîntul ocupat de dînșii și l-au adus la o stare de înflorire cum nu se mai află altul preste munți. Nu se poate tăgădui rolul însemnat ce ei l-au avut în dezvoltarea treptată a culturii în Transilvania. Până astăzi însă puțină însemnatate politică s'a atribuit acestui popor, care, din aversiunea lui pentru al politicii, sau din dorința de a se indeletnici cât mai neturburat cu dezvoltarea bunei lui stări materiale, n'a urmat până acum decât politica cea mai simplă și lipsită de ori-ce iscusință, a se alipi totdeauna pe lîngă acela care, pentru moment, e cel mai tare. Românul ardelean n'a privit nici odată cu ochi răi pe Sas, și unde a venit în atingere cu dînsul l'a luat drept preten, drept un om cu care avea să trăiască în bună pace, în bună înțelegere. Cu toate acestea, vestita „uniune a celor trei națiuni“ e martoră, că Sasul nu s'a purtat în toți timpii tot astfel față de Român. Românul era însă atunci cel mai slab și instinctul de conservare îl împingea pe Sas spre cei mai tari: spre Unguri și Săcui.

Cu toate, că e un lucru cu totul nefiresc, Românul este și azi cel mai slab în Transilvania. Ungurul, de fapt, este și azi ca și altădată, — poate mai mult ca ori când, — stăpîn pe Ardeal. Dar astăzi, Sașii nu mai pot urma vechia lor politică, căci o recunosc acum și ei, a intra în alianță cu Ungurii, ar fi a se sinucide. Dacă ei serbează cu atât entuziasm aniversarea venirii lor în Transilvania, aceasta e o probă, că țîn să-și conserve naționalitatea, și în o alianță cu Ungurii, tocmai aceasta le-ar fi mai cu seamă amenințată. Și dacă e să-și se iee un lucru, la care ții, apoi, decât să-ți dai de bună voce, totdeauna e mai bine să te mai împotrivesci: ții rămîne totdeauna nădejdea, că până în cele din urmă îl vei scăpa.

Pericolul comun, ce amenință atât pe Români cât și pe Sași din partea Ungurilor, trebuie să-și unească. În lupta pentru stăpînirea Ardealului, care se încinge din ce în ce mai aprigă între Români și Unguri, neîndreptățiti și asupritori, Sașii nu vor pute sta un moment la îndoială, pe care parte să se pună. Triumful Ungurilor nu le va pute aduce nici un folos; urmașii lui Atila nu vor să înțeleagă cu nici un preț, că în „Ungaria mare“, de care visează necontentit, să poată fi om de alt neam de cât Ungur. Pe când, pe de altă parte, din triumful ideilor, pentru cari luptă Românii din Transilvania, Sașii n'ar pute trage decât foloase. Ca și Românii ei trebuie să dorească autonomia Transilvaniei, ca și dînșii ei trebuie să ceară respectarea legii de egală îndreptățire a naționalităților, căci numai astfel li se va pute asigura existența ca naționalitate deosebită în ținutul, care prin faptul că îl locuesc de șapte veacuri, cultivîndul și făcînd totul pentru al aduce într'o stare de înflorire, a devenit singura și adevărata lor patrie.

vreme. — Și el era singurul ajutor, pe care-l avea bietul stoler.

Duminecă era zi de liniște.

Femeea se îmbrăca într'o rochie roșie și, dîndu-și brațul băetului, eșia cu el la preumblare. Stolerul nu mergea nici-odată cu dînsa și nici copila. După-ce se ducea ea, se îmbrăcau amîndoi mai curățel și plecau pe poartă.

Mergeau foarte încet. — Tata spriginea mîna pe umerul copilei și copila purta un coșuleț cu provizii. — Când se întorceau cătră seară acasă, coșulețul era plin cu flori de câmp.

A doua zi, stolerul par' că tușea ceva mai puțin.

Așa a trecut vara. —

Cînd a început să fie mai rece și prin atelier sufla vîntul din toate părțile, treceau de multe ori zile întregi în care nu-l vedeau pe stoler lucrînd. —

Luera numai băetul, și el acum tușea ca și tată-seu. —

Copila n'o mai vedeau decât cînd se ducea după doctor sau la spițerie.

Crescuse în scurt timp așa de tare, încât arăta ca de 12 ani.

Într'o dimineață, intră servitoarea noastră rîdînd în odae la mama mea.

— „Scii o noutate? — dîse ea, — a fugit

Corespondențe particulare ale „Tribunei“.

Roșia-montană, 21 August n. 1884.

Nimeni nu va pute contesta influința bine făcătoare ce exercează o biserică și școală, bine organizate, nu numai asupra credincioșilor respectivei biserici, ci și asupra străinilor, cari din întemplantare le cercetează.

Convicțiunea sufletească a unui venerabil prelat al bisericii noastre: că până cînd, un popor își va iubi cu devotament biserica și școala, până atunci nu are de a-și teme de nici un pericol individualitatea sa națională, se adevăresează mai cu seamă în situațiunea prezentei națiunii noastre. — De această convingere a fost pîtrunsă și inteligența română gr-cat. din Roșia-montană, cînd acum aproape de trei ani lucră cu un zel și energia laudabilă pentru aducerea în ordine în tot respectul a bisericii și a școlii sale. — Memorez — după informațiunile contrare — numai în treacăt modesta reușire a femeilor pentru înfrumșetarea internă a bisericii; prevederea cu cărți și alte recușite școlastice a țeci de băieți în tot anul gratuit, din colecte și alte petreceri arangiate spre acel scop; premiarea lor cu ocaziunea examenelor tot prin aceea cale etc., și voui să-mi exprim cu această ocaziune bucuria sufletească ce o am simțit, la pot dîce entuziasmul de care am fost cuprins vădînd progresul frumos, ce face corul vocal bisericesc al acelei biserici. Abia de doi ani compus din locuitori ai acestui opid montan, și-a eluptat un renume nu numai între cetățenii din loc, ci și înaintea străinilor cari l-au ascultat. Cu iubire și dor aleargă astăzi poporul la biserica sa, ear străinul care îl aude, aceluș nu ar crede, că să află în un modest oraș montan, și e admirabil, cînd vezi de băieții obosit de greaua și amara luptă pentru existență, cum aleargă seara la probele corali.

Acest chor după-ce s'a exerceat frumos în cântările bisericesci liturgice, în această vară studiat mai multe piese lumesci frumoase. — În 17 August a. c. st. n. a arangiat o producțiune în favorul băieților miseri dela cea școală Poesiile: „Cîntecul gîntei latine“, „Mult e dulce și frumoasă limba ce vorbim“, — „Hora Sinaii“ a fost executată cu atîta precisiune și dulceață, în cât aplauzele tuturor celor prezenți — între cari un număr frumos dintre locuitorii maghiari din loc — au mai încetat. Au dînd dimineața în biserică, ca după ameați executînd piesele sus memorate vădînd și entuziasmul și mîndria poporului pentru corul seu, 'mi-am dîs în mine: Puternică școală este aceasta pentru susținerea și promovarea bunei bunei unui popor cătră biserica și școala sa. — Au Dee cerul să vedem această instituțiune înflorit rind în toate părțile locuite de Români. — Sperăm rez, că conducătorii respectivi vor da publicității și numele participanților de unde să va vedea rezultatul material al producțiunii. —

Un oaspe român.

Foița „Tribunei“.

Fata Stolerului.

Locuiam într'o casă cu două rînduri. — Sus ședeam noi și vre-o două alte familii; în rîndul de jos erau odăi mici, umede și întunecoase, care se închiriau la oameni săraci.

În fundul curții era o șură veche, fără ușă, care se dădea ca atelier de stolerie. Mult timp a stat deșartă, până-ce într'o zi, de sfîntul Gheorghe, s'a mutat un stoler (măsar, tîmplar) într'una din odăile de jos și a închiriat și atelierul. Familia nu era numeroasă. Stolerul, femeia lui, un băet mare și o fata de vre-o țeci ani.

Atelierul era drept față în față cu odăile noastre.

Din una din ferestri priviam oare întregi cum lucrau stolerul și băetul lui.

Pe femeie o vedeam foarte rar. — Au dîceam numai din vreme în vreme glasul ei ascuțit, cînd îi chema la mîncare.

Stolerul era un om foarte slab și părea bolnav de pept. De multe-ori intrerupea lucrul și începea să tușească și tușea până ce-și perdea de tot sufletul.

Băetul îi freca mîmile, copila alerga și-i aducea apă.

Apoi, cînd se liniștea puțin, se punea pe marginea unui sicriu și ședea cu mîmile încrucișate și se uita în el, cum se uită omul obosit la un pat bun. Pat bun, care-l pregătea pentru alții!

Cînd îl vedea copila ședînd așa pe gânduri, se apropia încet de dînsul, îi încungiura gîtul cu brațele ei slabe, îl săruta și-i spunea D-țeu scie ce, până ce sîrmanul om începea se zimbească și ear se apuca de lucru. — Toată ziua ședea copila lîngă el. — Îi aducea uneltele trebuincioase, îi ajuta să rîdice o scîndură mai grea.

Îl ajuta în tot felul, și ochii ei mari, bruni, erau necontentit așintîți la el.

Copiii nenorociți n'au copilărie. — În fața acestei copile de țeci ani era o expresiune atît de gînditoare și de dureroasă, vorbele ei erau atît de serioase și de potrivite, încât copiii de vrîsta ei nici că se mai gîndeau s'o învite la jocurile lor.

Ei o numiau „Fata stolerului“ și aveau pentru dînsa un fel de considerație ca pentru o persoană mare.

Toată săptămîna nu stetea lucrul. — Poate nu aveau așa de mult de lucru, însă mîmile erau neputincioase.

Tata era bolnav și băetul era slab, așa de slab încât vedeai, că n'are s'o ducă nici el multă

femea stolerului cu unul din băieții birtașului peste drum!“ —

A fugit?! — Pe mine, nu știu de ce, aceasta m'a spîriat foarte mult. — Să fugă mame și să lase copiii! — Mă gîndeam la sîrmană copila și aș fi vrut să-ți dau ceva ca să-ți puțin durerea. — Aveam un lucru cu care team să fac ce vreu. — Aveam o puică albă încălțată și cucuiată, care 'mi-o deduse mîna mea. — O purtam în totdeauna cu o panglă roșie la gît.

Fără să mă gîndesc mult, am luat-o în brațe și m'am coborît cu dînsa în curte. Fata stolerului ședea dinaintea ușii și par' că mi se frîca se-și vorbește. — Fața ei nu era înfrîntă era stranie. — Cu sprîncenele încrîșate, cu zele strînsse și așa de palidă, încât părea ceară. Ea se uita în pămînt. —

Cînd vădî că mă apropiu, se sculă și se aștepta. — Eu nu sciam ce să dîc. — Au dîceam că a fugit mama D-tale și... 'ți-am spus puica asta“. Nu era nici diplomatic, nici ce-i spuseli, însă copila m'a înțeles. — Ea puica în brațe și se uita la mine cu atîta curie și recunoștință, încât mă simții cu multumită. — „O chiamă Florica și, vezi, nici o petișoară pe penele ei!“

— „Tară-i draguță și blîndă!“ —

Vima-mică, la 16 August 1884.

Vima-mică și Vima-mare, comune ce numără douăzeci și două mii) situate în cercul Hlindul Solnoc-Doboca, locuite numai de sirguitori — pacinici și înclinați spre — ce dovedesce, cum-că vreo 6—8 copii mencează scoala elementară din Lăpușul-sc, sînt toți studenți de frunte, însă sînt și de nime și doar uitați de Dumnezeu. Vima-mare numără 190—200 familii, trei ori-orientali, ceialalți gr.-catolici, n'au edificiu de loc, învățător au avut cu leafă de 10 fl., oameni fără de nici o calificățiune, instruit copiii în casele lor proprii fără un progres. În tot anul aleg, respective contractul cu dascălul așa, căci se în-tot-deauna la cărcime actul acest solemn, anul acum expirat am fost și eu în comună, timp, și am fost martor ocular, când plășile pline de rachiu a venit la tapet contractului, un sătean esclama, cumcă săr fi dascăl înșirându-și preferințele: cumcă rogat, nu-i trebuie să-i aducă lemne să-și masecă copiii, căci are dînsul destule, ear să-i trebuie, ci numai câte o țigă de lucru; și nu le trebuie alta oamenilor, îl băgară de să și merșeră la preot, făcără contractul, îl protopopului concernente și fu aprobat, precum am vădūt din o scriptă adresată protopop acestui dascăl, însă M. O. Dsa și scie numele nici nu cred cumcă se-i fie vrul ppeșc scris numele acestui dascăl. — el după-ce i-a vădūt păcăliți pre toți, a dascălia la alt sătean cu 15 fl. și n'a nici unul nimica.

Vima-mică edificiul scolar de vreo patru început a se răsturna și abia est timp a să pre sat 170 fl. speșele reedificărei scoalei, puțină excepțiune au incurs în mîna se-l scolar, însă acei senatori, oameni fără de disciplină au prins cu grosul a spesa bani, cumpăra șindile, altul scânduri, al treilea etc., încât acum terminul pentru termi-dificiului e deja sosit și nu-i material, ear a sînt nicăiri.

Ult socot, ce echemarea măritului con- în Sibiiu, când vede, cum-că acele două sflete nici ideă nu au despre scoală. și fi cu scop deci, ca un delegat consisto- leacă o excursiune și pre dealurile noastre, eritate și vorbele lui încurăgiătoare vor rmeiu sigur, căci la acest popor de însu- mmai, ear nu de forță i lipsă.

I. R.—nu.

Cronică.

Arborea aniversărei născerei M. S. tului Francisc-Iosif la Galați. Lunii, st, fiind aniversarea născerei M. S. Im- hii Austriei, scrie „Galații“ de ađi, s'a im Te-Deum în biserica catolică din ora- iții, în prezența d-lor consuli, a d-lui pre- i tuturor membrilor coloniei austro-ungare. a oarele 8 seara, s'a dat în onarea acese- un banchet pe vaporul Orient, la care arte 82 comeseși, printre cari se află d. G. Rașcan, d. vice-consul al Austro-Un- l. consul al Germaniei și alții.

„O dihanie și ține la om, ear om la ține“.

„De ce a fugit mama D-tale?“
„Napila trăsări și un moment ochii ei par' aveau foc, apoi murmură cu glas înăbușit: „Ea nu îl poate suferi pe tata“.

„Și ce face tata D-tale?“ —
„De când a cetit scrisoarea, pe care a să-ă, doarme“.

„Nu s'a scărbit?“ —
„Cum se nu se scărbească? — A plîns apoi a adormit“.

„Știu cum se făcū, însă după cele câteva schimbate cu dînsa mi se părea că o să mult și îmi era mai dragă decăt toate u-mele.“

„Vrei să-mi aduc păpușile să ne jucăm?“
„Vreau“ răspunse ea aruncând o pri- etă ușa deschisă. Apoi m'am dus și 'mi-am mte bogățiile. — Ce joacă minunată! — us copilă, care nu avuse în viața ei o pă- gic se bucura de ele; într'un rînd chiar uă m ris vesel, copilăresc. — Aveam un u- de comic, cu un nas mare și nisee ul și când îl strîngeai de pînțee, făcea re- plimente frumoase de trebuia să riți.

Matilda Cugler-Poni.

(Va urma.)

S'au ridicat mai multe toasturi în sunetele muzicei militare a regimentului din garnisoană. Cel întâiu a fost al d-lui consul al Germaniei pentru MM. LL. Regele și Regina României la care a răspuns d. prefect Rașcan.

Principele și principesa de coroană au avut la 21 l. c. n. aflându-se pe drum între Laxenburg și Himberg un incident nenorocos prin răsturnarea trăsării, în care se aflau Altețele Lor imperiale și regale. Principele de coroană a primit unele contuziuni în partea dreaptă la șold și la mână, ce l-au împedecat a purta în ziua următoare comanda divisiunii Sale la manevrele dela Bruck. Principesa de coroană a scăpat cu spaima.

Spargere. Într'o casă din ulița iernii de aici s'a comis în noaptea trecută o spargere și s'au furat mai multe obiecte, pe când la restaurățiunea Popovici tot în noaptea de ieri spre astăzi s'a încercat o spargere, ce a fost însă zădărnicită prin atențiunea bucătăresei restaurantului.

Hoț prins. Astăzi dimineața a fost prins aici un individ, care voia să fure un orologiu.

Fără de șfială. Colegii noștri dela „Observatorul“ publică în numărul dela 23/11 August sub titlul „O întrebare fără șfială“ următoarea notiță:

„Oare agerul corespondent al cocoanei „Tribuna“ n'a audīt la concertul român din Orăștie, executându-se și punctul 2 al programei? Ori că genându-l mutrele celor două pianiste sau numele lor, nu amintescce nimic în raportul său despre executarea acelu număr. Das Todtschweigen ist auch eine Waffe, aber die Waffe kleiner Seelen!“

Constatăm, că aceasta nu e numai „întrebarea“, ci totodată și „răspunsul“, și anume un răspuns foarte rău ales.

Ne simțim cu atât mai strîmtoși în fața acestui răspuns, cu cât redacțiua noastră a fost reprezentată la adunarea dela Orăștie prin unul dintre membrii ei, care a asistat și la concert și a avut mulțumirea de a audī numărul 2 din program, Ouvertura din Stradella, care, executată de D-le Vlad născ. Bariș și Doba născ. Popovici, a format în multe privințe punctul culminant al concertului. Sîntem însă convinși, că nu din adins, nu din „micime de suflet“, ci numai și numai în pripa condeiului corespondentul nostru, un om competent în materie de musică, câte-va țile în urmă, a scăpat din vedere numărul 2 din program.

Ne pare cu atât mai rău de această scăpare din vedere, cu cât e vorba de fca decanului nostru și de sora unuia dintre colegii, cu care ne scim în cele mai bune relațiuni.

Corul vocal din Lipova cu ocașiunea sərbării Hramului sfintei biserici în 15/27 August a. c. arangiază Concert și „Ruga-Petrecere cu joc“ în curtea bisericii rom. gr.-or. musica lui Kiss Jozsi din Arad.

Programa concertului:

1. „Imnul unirei“ cor mixt de Porumbescu.
2. „Corona Moldovei“ cor bărbătesc.
3. „Poporul român“ de I. Vulcan, declamată de d-șoara Marioara Vuculescu.
4. „Fecioara Maria“ cor mixt, compusă de G. M. Stefanescu.
5. „Banii mei“ poezie de Nicolau Cristian, declamată de Atanasiu Pasca.
6. „Hora Sinaei“ de G. Ventura, cor mixt.
7. „Fata dela Cozia“ poezie de G. Bolintinean, declamată de d-șoara Elena Bogoiu.
8. „Trei colorul“ cor mixt de Porumbescu.
9. „Marșul armatei române“ în 1877 de Dumitrescu, cor bărbătesc.

Începutul la 7 oare seara. Prețul de intrare pentru persoană: Locul I 1 fl.; locul II 60 cr.; parterre 40 cr.

În cas de ploaie se va ține în ospătăria la „Regele Ungariei“.

Concurs literar. Direcțiunea generală a teatrelor din România a decis să dea și anul acesta un premiu de 1200 lei pentru cea mai bună comedie sau dramă ce i se va trimite până la 30 Decemvrie a. c.

Statua lui Ovidiu. Frumoasa statuă de bronz a lui Ovidiu, una din operele cele mai strălucite ale maestrului Ferara, scrie „Adevărul“, este pe drum. Se speră că la toamnă se va

săbători desvélirea ei la Constanța, pe unde a suspinat marele poet în exiliu. Primarul dela Sulmona, locul de născere a lui Ovidiu, va veni la inaugurarea statuei. Cu dînsul împreună vor asista mai multe notabilități din Italia.

O fabrică de produse chimice se va înființa, ne spune „Lloydul român“ la Iași, cu scop principal de a utiliza rămășițele de vinuri și din destilarea alcoolurilor.

Printul Alexandru al Bulgariei va merge, se țice, la T.-Severin, spre a saluta pe M. S. Regele Carol la plecarea sa spre Belgrad.

Întâlnirea împăraților în Berlin. Se consideră ca sigur că împăratul Germaniei va ave o întrevedere cu împăratul Rusiei. Locul și data nu sînt încă fixate, este însă probabil, că ea va fi pe teritorul german.

Atentate nihiliste. Sciri din St.-Petersburg țic că nihilisti au dat foc ierbăriei dela Kazan, de asemenea s'au prăpădit cinci bastimente afectate la serviciul public. Numărul victimelor se ridică la vreo sută de persoane.

Nouă exploziuni sînt de temut.

Două bacalaureate române.

O scrisoare primită din Paris ne face cunoscut, că d. Radu Văcărescu, fiul d-lui T. Văcărescu, ministrul plenipotențiar la Bruxelles, în etate de abia 16 ani, a trecut cu succes prima parte a bacalaureatului în litere.

Ficele domnului Văcărescu, d-șoarele Elena și Maria Văcărescu, după-ce au trecut acum un an, cu mențiunea foarte bine, prima parte a examenului de bacalaureat în Paris, au depus țilele acestea a doua parte a acelu examen și au fost proclamate bacalaureate în litere cu laudele juriului, mai ales pentru disertațiunea filosofică.

Inregistrând cu plăcere aceste succese, reproducem cele ce scrie în această privință țiarul „L'Indépendance Belge“:

„Printre elevii, cari au trecut într'un mod strălucit bacalaureatul în litere și cari au obținut diploma, observăm numele a două june fete încântătoare, pe care saloanele societății distinse din Bruxelles le vor ave probabil în iarna aceasta. Aceste june fete sînt d-șoarele Elena și Maria Văcărescu, ficele E. S. ministrului României, acreditat pe lîngă guvernul belgian.

„Cea mai mare din aceste june fete n'a împlinit încă opt-spre-șee ani, a doua abia are șapte-spre-șee ani, și amîndouă au trecut examenele de bacalaureat în scris și oral, cu o egală distincțiune.

„Se scie astăzi cât a fost de întinsă programa acestor examene. Limba franceză, latină, greacă, filosofia, matematicile, fizica, chimia, istoria generală, veche și modernă, metafisica, principiile de drept, el conține tot și cere, prin urmare, lungi și laborioase studii. Eacă pentru ce se vede foarte rar ca nisee june fete să se încerce a le tracta. Din 91 candidați, cari s'au prezentat de-odată cu d-rele Văcărescu, nu erau decăt trei june fete, din cari două ficele ministrului României. Să spunem pentru onoarea sexului numit împrprio sexul slab, că câte-și treile au fost admise, pe când din 88 tineri, 40 au cădūt. Candidata, care a împărtășit onoarea triumfului împreună cu d-șoarele Văcărescu, se numesce d-șoara Lemoine.

„Jiurul examinator era compus din profesorii cei mai distinși dela universitatea din Francia, d-nii Caro, Gebhart, Hermite, Waddington, Gazier, Appell, Fustel de Coulanges, Carrau, Poincaré, Pigeonneau, Joly, Puisseux. Naintea acestui areopag impunător junele fete au trebuit să-și arête știința lor, pe cât de solidă pe atât și de variată.

„Să mai adaugăm însă, că toți, cari le cunosce asigură, că studiile aride, la cari s'au dedat nu le-au luat nimic din gingașia lor, din simplitatea și grațiile lor încă copilăresci. Ce vor țice cei, cari susțin ca femeia să nu scie prea multe?

Și se scie, că mulți împărtășesc aceste vederi... fără a mai vorbi de cei, cari sînt pentru nesciința generală!“

„Românul“.

Varietăți.

(Furnica pompier). În ședința Academiei de științe dela Paris din 16/28 Iuie s'a cetit un memoriu foarte important asupra furnicilor ignevore (măncătoare de foc), cari se află în mare abundență în insula Sfântul Toma. Aceste insecte îndată ce vęd focul se precipită în el în atare număr, încât îl sting îndată. Eată dară pompieri, cari cu sacrificiul vieții lor scapă pe oameni de pârjol.

(Armatele europene). „L'Army and Navy Gazette“ calculează numărul oștirilor marilor puteri europene. Rezultatele cercetărilor foiei engleze sînt următoarele:

Germania, socotindu-se și landwehrul, poate mobilisa o armată de 1.265,746 de oameni și dispune de 2,496 de tunuri de câmp și de 1,325 tunuri de asediu.

Rusia are în cifre rotunde 875,000 de oameni și 2,214 tunuri; rezerva armatei sale numără 400,000 de omeni cu 768 tunuri; în total: 1.275,000 de oameni și 2,982 tunuri. A doua rezervă rusă este împărțită în două clase: întâia clasă numără la 2.000,000 de oameni; a doua clasă nu s'a calculat.

Francia, socotindu-se trupele teritoriale, cari pot fi mobilisate, dispune de 1.038,000 de oameni cu 8,838 de tunuri.

Austria are o armată de 806,000 de oameni, care întărită cu landwehrul cislaitan (cam 138,000) și unguresc (cam 100,000) se ridică la 1.143,000 de oameni cu 1,623 de tunuri. Tyrolul ar da un adaos de 20,000 de vênători. Landsturmul e organizat numai în Tyrol, Vorarlberg și Ungaria, și se ridică în 1873 la cifra de 125,000 de oameni.

Italia are o armată de 440,000 de oameni cu 984 tunuri, și miliții 200,000 de oameni cu 324 tunuri de câmp, total 640,000 de oameni cu 1,308 tunuri. În aceste trupe nu sînt scotiți cei 50,000 de oameni alpini cu 60 de tunuri de munte, din care 72 de companii fac parte tot-deodată din miliția teritorială. Aceasta din urmă numără 1.000,000 de oameni, dintre cari numai 300,000 sînt organizați în regimente.

Lăsând la o parte armatele active, forțele teritoriale ale celor patru țeri militare ale Europei sînt în resumat acestea:

a) landwehrul (cadre de rezervă, armată teritorială, miliție mobilă):

Francia 582,523 de oameni cu 864 de tunuri.

Rusia 400,000 de oameni cu 768 de tunuri. Austria 343,000 de oameni (fără vênătorii tirolieni).

Italia 200,000 de oameni cu 324 de tunuri. b) Landsturm (rezerva armatei teritoriale, miliția teritorială):

Rusia 2.000,000 de oameni (clasa primă).

Francia 625,633 de omeni.

Italia 300,000 de oameni.

Austria 125,000 de oameni.

Landwehrul german se compune exclusiv din oameni, cari au servit în armata activă.

(Clopot în stomach.) — Doctorul elvețian Fleury spune, că a scos — acum câteva țile — un clopot din stomachul unui păstor de 23 de ani. Bietul își perdea vędend cu ochii puterile, nu mai era în stare să mănânce și mai pe urmă nici să se misce nu mai putea, așa era de slab și la așa necaz îl adusese clopotul. Acesta cântărea 170 grame și se vede, că s'a folosit odată de turmă. Doctorul țice că l-a pus în uimire răbdarea ce a dovedit păstorul. Deplin însășitoșat, el și-a luat acum ear slujba sa. În-terasant ar fi însă, să scim în ce chip a ajuns clopotul în stomachul păstorului, căci el nu scie și nimic nu poate spune despre aceasta.

Posta ultimă.

Cetim în „Fremden-Blatt“ următoarea depeșă particulară: „

„Pesta, 21 August. În Maiu s'a făcut în Cluj demonstrațiuni din partea studenților maghiari în contra studenților români, în urma cărora senatul universității a condamnat pe cale disciplinară pe mai mulți studenți maghiari, și a dispus totodată, că aceasta să se însemne în testimonie. Ministrul nostru a dispus acum ca înășprirea cea din urmă să se facă dependentă dela purtarea viitoare a studenților, și a dispus mai departe o cercetare disciplinară în contra societății românesce „Julia“, în contra studenților români și în contra decanului Silași; cel din urmă a fost concediat pentru anul viitor și a dispus alegere nouă în locul lui. Toate aceste vor face mult sânge rău între Români“.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Bibliografie.

Convorbiri literare. Iași 1 August 1884. Anul XVIII. Nr. 5. Sumar: Fântâna Blanduziei, comedie în trei acte și în versuri, de V. Alexandri. (Actul III). — Cercetări filologice despre România, de A. Papadopol Calimah. — Din poveștile Unchișului sfâtos: De la Bucuresci la Roșiorii-de-Vedea și napoi, de P. Ispirescu. — Notiță Literară de F. — Privind cu drag. . . . ; Când privește. . . . ; Am Privat. . . . ; Jos unda scilpesce. . . . ; A soarelui lumină. . . . ; Câmpiile mănoase. . . . ; Dile scurte. . . . ; poesii de M. Gregoriady de Bonachi. — Bibliografie.

Sciri economice.

Săcerișul și alte lucruri economice în ținuturile de munte, prin comitatele Árva, Heves și Caraș-Severin, favorizând timpul sunt sfârșite. În comitatele Csongrad și Timiș lucrul câmpului a fost împiedcat prin ploaie. S'a început cu aratul în comitatele Békés, Heves și Zemplin; în comitatele Békés și Zemplin se va începe în săptămâna viitoare cu sămănatul rapiței. După rapoartele oficiale recoalta în comitatele Hajdu, Caraș-Severin, Sáros și Szabolcs e următoarea: În comitatul Hajdu grâul de toamnă a dat 9 hectolitre de juger (greutatea 76 Klgm.), în comitatul Caraș-Severin 7—9 hectolitre (greutatea 77—80 Klgm.), în comitatul Sáros 4—7 hectol. (greutatea 74—77 Klgm.), în comitatul Szabolcs 13 1/2 hectol. (greutatea 74 1/2 Klgm.); grâul de primăvară: în comitatul Hajdu 5 hectol. (greutatea 70 Klgm.), în comitatul Szabolcs 11 hectol. (greutatea 70 Klgm.); sęcara de toamnă: în comitatul Hajdu 6 hectol. (greutatea 70 Klgm.), în comitatul Caraș-Severin 5—7 hectol. (greutatea 70—74 Klgm.) în comitatul Szabolcs 10 hectol. (greutatea 60 Klgm.); sęcara de primăvară în comitatul Hajdu 6 hectol. (greutatea 70 Klgm.), în comitatul Szabolcs 10 hect. (greutatea 60 Klgm.); orșul de toamnă: în comitatul Hajdu 10 hectol. (greutatea 68 Klgm.) în Szabolcs 14 hectol. (greutatea 54 Klgm.); orșul de primăvară: în Hajdu 8 hectol. (greutatea 62 Klgm.), în Caraș-Severin 10—12 hectol. (greutatea 48—52 Klgm.), în Sáros 5—8 hectol. (greutatea 62—68 Klgm.) în Sza-

bolcs 14 hectol. (greutatea 54—62 Klgm); ovėsul în comitatul Hajdu 12 hectol. (greutatea 44 Klgm.), în Caraș-Severin 13—15 hectol. greutatea 44—50 Klgm.), în Sáros 5—9 hectol. greutatea 37—41 Klgm.). — În comitatul Timiș grâul nu a dat o recoaltă precum se aștepta, cauza a fost de o parte ploia ear de altă timpul slab ear de altă parte cultivarea nepractică; pe unde a fost sămănat în un mod practic s'a căpătut totuși o recoaltă mijlocie bună. Sânt comune unde jugerul a dat 7—12 măji metrice, sânt însă și de acele unde abia au eșit 4—7 sau și 2 1/2—3 măji metrice de un juger. În cercul Bánlak din comitatul Torontál recoalta e escelentă.

Piața din Sibiu 22 August n. Grâu Hectolitra 74—80 Kilo fl. 4.80 până fl. 5.80, grâu mestecat 68 până 72 Kilo fl. 3.30 până fl. 4.30, sęcara 66 până 72 Kilo fl. 3.20 până fl. 3.80, orș 58 până 64 Kilo fl. 3.20 până fl. 4.—, ovės 38 până 45 Kilo fl. 1.90 până fl. 2.50, cucuruzul 68 până 74 Kilo fl. 5.— până fl. 5.60, mėlaiul 74 până 82 Kilo fl. 4.— până fl. 5.—, erumpene 66 până 70 Kilo fl. 1.40 până fl. 1.60, semēta de cânepă 49 până 50 Kilo fl. 9.— până fl. 10.—, mazerea 76 până 80 Kilo fl. 8.— până fl. 9.—, lintea 78 până 82 Kilo fl. 10.— până fl. 11.—, fasolea 76 până 80 Kilo fl. 5.50 până fl. 6.—, pāsat de grâu 100 Kilo fl. 19.— până fl. 20.—, fāinā Nr. 3 100 Kilo fl. 15.— Nr. 4 fl. 14.—, Nr. 5 fl. 13.—, slāmina 100 Kilo fl. 64.— până fl. 66.—, unsoarea de porc fl. 58.— până fl. 60.—, sēu brut fl. 33.— până fl. 36.—, sēu de luminī fl. 50.— până fl. 51.—, luminī turnate de sēu fl. 56.— până fl. 58.—, sāpunul fl. 32.— până fl. 34.—, fēn 100 Kilo fl. 1.20 până fl. 1.60, cânepa fl. 41.— până fl. 42.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 3.50, spiritul p. 100 L. 2/3 până 30 cr., carnea de vită Kilo 46 cr., carnea de vișel 40 până 50 cr., carnea de porc 44 până 48 cr., carnea de berbece 28 până 30 cr., ouē 10 cu 28 până 30 cr.

Piața din Mediaș, 22. August. Grâu Hectolitra fl. 5.50 până fl. 6.—; grâu mestecat fl. 4.80 până fl. 5.—; sęcara fl. 3.80 până fl. 4.—; orșul — până fl. —; ovėsul fl. 2.25 până fl. 2.50; cucuruzul fl. 4.50 până fl. 5.—; semēta de cânepă fl. — până fl. —; curmpenele fl. 1.74 până fl. 2.—; mėlaiul Hectolitra fl. 14.— până fl. —; mazerea fl. 9.— până fl. 10.—; fasolea fl. 5.50 până fl. 6.—; lintea fl. 28.— până fl. —; chiminul (sēcāreana) fl. 40.— până fl. —; sēu brut 100 Kilogrami fl. 36.— până fl. 50.—; luminī de seu vērșate fl. 60.— până fl. —; unsoarea de porc fl. 75.— până fl. —; slāmina fl. 68.— până fl. 70.—; cânepa fl. 48.— până fl. 50.—; fēnul fl. 1.80 până fl. 2.—; sāpunul 100 bucāți fl. 26.— până fl. 40.—; spiritul gradul 10 cr.; carnea de vită Kilo 44 până — cr.; carnea de vișel 40 până 44 cr.; carnea de porc 48 până — cr.; carnea de mel 32 până —; ouē 6 cu 10 cr.

Tērgul de rimători în Steinbruch. În 22 August n. s'a notat: unguresci bētrani grei — cr., unguresci grei, tineri 51 1/2—52 cr., de mijloc 52—53 cr., ușori 52—53 cr., marfă țerāneascā, grea 50 1/2 cr., de mijloc 51—51 1/2 cr. ușoară — cr., romānesci de Bakony, grei 52—52 1/2 cr., de mijloc 51 1/2 cr., ușori — cr., sērbesci, grei 53 cr., de mijloc 50 1/2—51 cr., ușori 51 cr., îngrāșați cu ghindā — cr. per 4% cumpeniți la garā.

Cursul la bursa de mărfuri în Budapesta dela 21 August st. n.

Grâu (din Banat): 72—75 Kilo fl. — până — 76—80 Kilo fl. — până —, (lūngā Tisza) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—80 Kilo fl. 8.30 până 8.55, (de Pesta) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—80 Kilo fl. 8.— până 8.50, (de Alba-Regalā) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—80 Kilo fl. 8.20 până 8.50, (de Bacșka) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—80 Kilo fl. — până —, (din Ungaria de nord) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—80 Kilo fl. 7.90 până 8.30.

Sęcara (ungurescā) 70—72 Kilo fl. 6.75 până 7.—. Orș (nutreț): 60—62 Kilo fl. 6.45 până 6.75; (de berārie) 62—63 1/10 Kilo fl. 7.20 până 9.70.

Ovės (unguresc) 37—40 Kilo fl. 5.90 până 6.20. Cucuruz (de Banat): dela fl. 6.50 până 6.55; de alt soi fl. 6.35 până 6.50.

Rapița fl. 11. 2/3 până 12. 2/3; de Banat fl. 11.— până 11. 9/8.

Mālaiu (unguresc): fl. 7.75 până 8.25.

Timpul de furnisare. Grâu (primāvarā) 75 Kilo fl. 8.54 până 8.56 (per Septembrie-Octombrie) Kilo fl. 8.04 până 8.06.

Sęcara (primāvarā) 69 1/10 Kilo fl. 6.06 până 6.08. Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.67 până 5.69.

Rapița (August—Septembrie) fl. 12.75 până 12.75. Spirt (brut) 100 L. fl. 27.75 până 28.25.

Bursade Bucuresci. Cota oficială dela 21 August st. n. 1884.

Table with 4 columns: Item, Cump., 96.—, vënd., 95 1/8. Includes items like Renta amort. (5%), Rur. conv. (6%), Impr. oraș. Bucuresci, Banca națională a Romāniei, Act. de asig. Dacia-Rom., Credit mob. rom., Act. de asig. Naționala, Scrisuri fonciare urbane (5%), Societ. const., Schimb 4 luni, Aur.

Bursa de Viena din 22 August st. n. 1884.

Table with 2 columns: Item, Price. Includes Renta de aur ung. 6%, hārtie 4%, Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune), Bonuri rurale ung., Argintul, Galbeni imperātesci, Napoleon-d'ori, Mārci 100 imp. germāne, Londra 10 Livres sterlinge.

Bursa de Budapesta din 22 August st. n. 1884.

Table with 2 columns: Item, Price. Includes Renta de aur ung. 6%, hārtie 4%, Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune), Bonuri rurale ung., Argintul, Galbeni imperātesci, Napoleon-d'ori, Mārci 100 imp. germāne, Londra 10 Livres sterlinge.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u.

Large table with multiple columns for train routes: Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, Budapesta-Arad-Teiuș, Teiuș-Arad-Budapesta, Copșa mică-Sibiu, Sibiu-Copșa mică, Cucerdea-Oșorhei, Oșorhei-Cucerdea, Simeria (Piski)-Uniedoara, Uniedoara-Simeria (Piski). Each route has columns for train type and departure times.

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.